

TUỆ TÂM

QUAY VỀ

*Người đời thường nói xuất gia
Còn tôi thì thấy về nhà đó thôi
Từ lâu theo nghiệp nổi trôi
Giờ đây sáng tỏ một trời Tây Phương
Lối tu nay cũng tỏ tường
“A mi đà Phật” niệm thường chẳng quên*

TẶNG MẸ (ngày Vu lan)
*(Con may mắn cài hoa hồng đỏ
Lại trong đời kết được Pháp duyên.)*

Sinh chúng con muôn phần mẹ khổ

*Nuôi lớn con hao tổn thân gầy
Tâm trí mẹ dành con hết thảy
Tám thân này nhờ mẹ cha cho!*

*Nay con lớn công danh đứt đoạn
Mẹ chưa vui cho được bằng người
Cũng học hành đến chón đến nơi
Đời nghiệt ngã con không thắng nổi*

*Chợt một ngày tâm con bừng sáng
Ánh từ bi Phật pháp chiếu soi
Con mới hiểu **vô thường vạn sự**
Ngay thân này rồi cũng mất đi
Một đời người **sinh- già -bệnh- chết**
Thế gian vui chỉ được sớm chiều
Sự sinh là bắt đầu **sự chết**
Nỗi vui là tiếp đến **khổ đau**
Sum họp rồi đến khi **ly biệt**
Bỏ thân này ta sẽ về đâu?
Ta đã thế từ vô lượng kiếp
Chết rồi sinh sáu nẻo luân hồi*

Sáu nẻo ấy có gì kinh sợ?
Chúng sinh thường ăn nuốt lẫn nhau
Đời trước ác khổ không tả xiết...
Mà người đời vẫn muốn cầu vui.

Quả vì **nhân** không gì sai trật
Nay duyên lành đã đến với con
Chắc kiếp trước con từng gặp Phật
Ở đời này gặp **Pháp khó tin**
Pháp ấy rằng: mười xưng danh Phật
Phút lâm chung đặng Phật đón về
Sinh Cực lạc thọ hưởng an vui
Không thối chuyển quyết ngay thành Phật.

Tin lời Phật càng thương cha mẹ
Suốt một đời tàn tảo nuôi con
Con trưởng thành giờ thêm nuôi cháu
Tuổi đã già vẫn phải bán buôn...

Hiếu được Đạo ngộ ra chữ Hiếu
Mong mẹ cha **thành Phật một đời**

Gắng nhắc khuyên sợ đâu nhàm mỗi
Tuổi đã cao gắng niệm Phật nhiều
Chuyện thế gian đừng chi ham nữa
Chớ để tâm vướng bận chuyện đời.

Con rất mừng mẹ cha tin tưởng
Đã chuyên tâm niệm Phật sớm chiều.

Chỉ phân vân mẹ còn nóng giận

Cái tánh này cố sửa mẹ ơi!

Nhẫn ở đời rằng con biết khó

Nhưng chẳng làm đường ác chực lời.

Mẹ hãy nghĩ **Tâm này là Phật**

Có bao giờ Phật nóng giận đâu!

Ở trong Kinh, Phật-đà dạy rõ

Nhớ lời này mẹ ngẫm mà vui:

“Tuy đời này cực khổ tu hành

Nhưng thời gian sẽ thoáng trôi qua

Và đời sau về nơi An lạc

Chôn an vui thọ hưởng vô cùng” (Kinh Vô Lượng Thọ)

Kinh tuy nhiều mẹ không cần biết

Chỉ chuyên trì **bốn chữ hồng danh**

*Thêm những lúc hái rau nấu búp
Khi ăn cơm mặc áo cũng trì
Thầy Trí Tịnh bảo vậy: “Tu mót”
Mót được nhiều hơn khóa sớm - khuya
Ai hỏi gì: “A mi đà Phật”
Tôi biết trì bốn chữ ấy thôi.
Thương người đời phần nhiều tu tạp
Phước thế gian mẹ chớ có bàn
Cầu dầu được mát phần giải thoát
Bởi Tâm mình còn vương thế gian.
Biết vạn pháp đều do Tâm tạo
Tạo cho mình một cõi Tây Phương
Niệm Danh Phật: **Tâm này là Phật**
Nghĩ vậy thôi buông xuống được nhiều.*

*Còn điều nữa mẹ chưa buông được
Mẹ hay thường lo lắng cho con.
Mẹ thân yêu giờ con đã lớn
Vững tin vào mỗi bước chân con
Dù kiếm tiền con không danh vọng
Nhưng con vui với Pháp mỗi ngày*

Phật đã dạy: miếng cơm hóp nước

Là nhân từ đời trước đó thôi.

Con tin chắc đời này giải thoát

Đến Tây Phương trí huệ khôn cùng

Phước huệ ấy có chi sánh nổi

Mẹ phải mừng điều ấy mới nên.

Ngoài mẹ ra vô vàn cha mẹ

Từng sinh con chăm bẵm thân con

Lời Phật dạy: từ vô lượng kiếp

Chúng sinh làm cha mẹ của nhau.

Con đã nguyện độ cho tất cả

Sớm quay về lìa khổ được vui.

Bởi vì thế bắt đầu từ mẹ

Hãy làm gương đi trước chúng con

Mẹ cũng nguyện độ cho hết cả

Ấy mới là Tâm Phật mẹ ơi!

Con mong ước một mai nào đó

Mẹ mỉm cười: “Ta thấy Tây Phương”

HỌC PHẬT

*Cầu mẹ cha sống lâu chẳng được
Chỉ biết khuyên gắng niệm Mi đà
Bởi lúc xưa Phật còn tại thế
Khuyên cha mình niệm Phật mà thôi.*

NHẮC NHAU

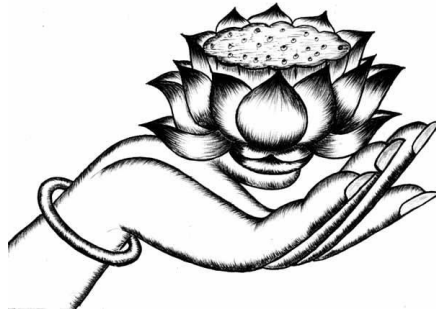
*“Nếu là bậc chân tu
Không thấy lỗi ở đời”
Tu lâu thời mới hiểu
Lỗi ở mình đó thôi!*

*Đồng sinh trong ngũ trược
Nghệp ai cũng sâu dày
Tử sinh chưa đoạn dứt
Biết ai người hơn ai?!*

*Ta đến chùa làm Phật
Trong mỗi niệm Mi đà
Tùy duyên thời nhắc nhở*

Chớ khởi niệm chê bai...

*Hướng chi bao đời trước
Nguyên độ thầy chúng sinh
Tu rồi không liễu Đạo
Sao có thể trách người?!*

ĐÚNG - SAI

*Khó phân biệt đúng – sai
Thì thôi không làm nữa
Niệm niệm A MI ĐÀ
Hạnh này hơn muôn hạnh*

KHÁCH TRỢ

*Ta là kẻ khách đường xa
Mau chân bước gấp về nhà Tây Phương
Kẻo không lỗ chuyến đò chiều
Bóng đêm ập xuống gặp nhiều hiểm nguy
Trần gian - quán trọ tiếc chi
Thân này còn bỏ hưởng gì ngoài thân!
Dặm xa đâu có ngại ngần
A mi đà Phật trong Tâm hộ trì.*

BẠC TIỀN

*Bạc tiền trong mạng có
Biết vậy chẳng nên lo
Bố thí tài được tài
Bình tâm mà niệm Phật*

TỰ- THA

*Tự- tự- Tha- tha khó nghĩ bàn
Phàm phu phân biệt thấy tự - tha*

*Niệm Phật - Tâm mình, đâu có khác
Quả Giác viên tròn chẳng tự - tha.*

LỄ CHÙA HỌC KINH

*Ngửa tay cầu Chư Phật
Nào gia Đạo an Khang
Nào tai qua nạn khỏi
Nào phước lộc công danh...
Duy có điều chẳng biết
Kinh Phật dạy những gì.
Đáng hổ thẹn làm sao!
Đáng thống trách làm sao!
Phật dạy rằng: **Tam giới**
Như nhà lửa chẳng an,
Đời ngũ trược ác thế.
Cầu vậy lợi ích gì?*

*Kinh Mi đà Phật dạy
Từ đây về hướng Tây
Vượt qua mười vạn ức
Cõi nước của Chư Phật
Nơi ấy có thế giới
Là Tây Phương Cực lạc
Có Phật A mi đà
Hiện Ngài đang thuyết Pháp.
Chúng sanh trong cõi ấy
Không có những sự khổ
Chỉ thọ hưởng an vui
Sống lâu vô lượng kiếp.
Thần thông và trí huệ
Du hý khắp mười phương
Bồ tát làm bạn hữu
Nước ấy đẹp vô cùng
Mười phương không sánh nổi
Nếu có chúng sinh nào
Khi nghe được điều này
Thì hãy nên phát nguyện:
Nguyện sanh Cõi nước kia.*

Nghe danh Phật hoan hỷ

Niệm niệm A mi đà

Một ngày đến bảy ngày

Nhất tâm không tán loạn

Khi đến phút lâm chung

Thấy Phật A mi đà

Cùng vô biên Thánh chúng

Hiện ra ngay trước mặt

Khi người ấy mạng chung

Tinh thần không điên đảo

Liên vãng sanh Cõi nước

Của Phật A mi đà

Tín tâm mà niệm Phật

Thoát sinh tử luân hồi

Một đời ta thấy Phật

Đại lợi biết dường bao?!

Đừng cầu chi phước báu

Tiêu hết rồi còn đâu?

BÁT HIẾU
(nhằm tuần lễ Vulcan)

*Đại bất hiếu - ấy chính là con
Vô lượng kiếp chưa từng báo trả!
Chẳng đoái thương mẹ cha muôn ngả
Đã sớm thành Chư Phật mười phương
Dõi theo con từng khắc từng giờ
Mỗi mong con về nơi bến Giác
Thế mà con thân tâm lung lạc
Mãi luân hồi sáu nẻo tới nay.*

*Vô lượng kiếp làm con bất hiếu
Chẳng lắng nghe tiếng thét xé lòng
Nơi địa ngục mẹ cha rên xiết
Bởi lỗi làm mang lấy khổ đau
Thân tan nát dầu sôi lửa bỏng
Có lẽ nào con chẳng động tâm?!*

*Con bắt hiểu từ vô lượng kiếp
Thịt mẹ cha mà nói rằng ngon
Một tay này giam cha nấu mẹ
Thế gian nào khỏi phải binh đao?!*

*Con bắt hiểu từ vô lượng kiếp
Còn tranh đua hơn thiệt ở đời
Chưa dứt lời thị phi nhân ngã
Tổn hại người - hay tổn mẹ cha!*

*Vô lượng kiếp làm con bắt hiểu
Sống trong đời hưởng phước thế gian
Tham không chán sắc- tài - danh vọng
Chẳng ưa chi gặp Pháp tu hành.*

*Vô lượng kiếp con thời bắt hiểu
Đáng song thân chẳng dưỡng khi già
Từng xuất gia cũng nhiều muôn kiếp
Mẹ cha mình biết lạc nơi nao?!*

Con bắt hiểu vì nghe Chánh Pháp

Chẳng tin ưa, đọc tụng, thọ trì
Vô lượng kiếp tu mà tâm loạn
Vẫn luân hồi sanh tử chẳng ngơi.

Đại bất hiếu - ấy chính là con
Pháp trì danh dấu dễ được về
Tâm kiêu mạng không tin tha lực
Đâu biết rằng: tha - tự chẳng hai!

Mãi đến giờ con mới hiểu ra
Đường giải thoát về nơi An Lạc
Đấng Cha lành từ bi nơi ấy
Rộng cánh tay mong đón con về
Người Cha ấy A mi đà Phật
Quốc độ Ngài đẹp nhất mười phương!
Vì kiếp xưa Cha hằng phát nguyện
Mười niệm Cha, sẽ được đón về.
Nước ấy thuần chẳng có khổ đau
Về nơi đó một đời thành Phật.
Chỉ thế này báo hiếu được thôi!
Chỉ Pháp này báo hiếu được thôi!

*Thưa cha mẹ - Phật ở mười phương
Cha đại từ A mi đà Phật
Gia trì con nguyện ngày thêm vững
Sớm được về bến Giác bờ Tây.
Hồi cha mẹ còn ở thế gian
Trên cung trời ngừng vui ca hát
Dưới ngục hình xin đừng than khóc
Hãy quên đi hết thấy oán thù
Nghe con niệm: A mi đà Phật!
Cha mẹ nào ở cõi súc sinh
Đường ngã quỷ cùng nghe con niệm
Trọn đêm này hồi hương mẹ cha
Sớm được sanh về nơi An lạc!
Niệm không khó: A mi đà Phật
Bốn chữ này trì mãi không ngơi
Buông hết thấy tham – sân – si- mạng
Sớm có ngày chung Bến Tây Phương!
Con niệm Phật cầu xin gia bị
Mẹ cha con Chánh niệm hiện tiền
Tâm không loạn lâm chung thấy Phật*

Xin thường niệm: A mi đà Phật

Vẫy tay chào: “ Ta đến Tây Phương!”

KỆ

(Tán Phật)

Bốn tám Đại nguyện

Từ vô lượng kiếp

Khổ cực thân Cha

Gây nên Tịnh độ

Trang nghiêm vi diệu

Đẹp nhất mười phương

Miệt mài không mỏi

Lân mãi chúng con

Mau về bờ Giác

Lìa khổ được vui.

(Sám)

Con vô lượng kiếp

Chẳng chôn nương thân

Mãi mê lục đạo

Biển khổ luân hồi

Tạo vô lượng tội

Gây oán chát chồng.

(Nguyện)

Nay nghe Pháp Phật

Tổ ngộ đường tu

Nhất tâm chuyên niệm

Bốn chữ hồng danh

A MI ĐÀ PHẬT

Đến lúc mạng chung

Tây Phương Cực lạc

Nhất định con về.

(Hồi hướng)

Con nguyện niệm Phật

Hồi hướng chúng sinh

Trong khắp pháp giới

Gia tiên nhiều đời

Oán thân nhiều kiếp

Đồng hành Phật đạo

Cực lạc đồng sinh.

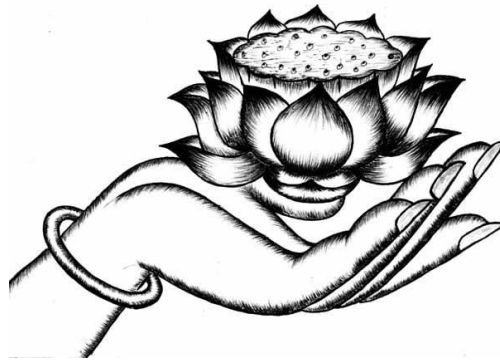
Cha mẹ hiện tiền

Bà con quyến thuộc

Nương cầu niệm Phật

Quy hướng Tây Phương.

*Nguyện từng tiếng niệm
Trùm khắp hư không
Nguyện cho tâm con
Sớm được dung hòa
Vô biên pháp giới
Đồng như tâm Phật.
Con nguyện lâm chung
Tâm không điên đảo
Được Cha tiếp dẫn
Về nơi An lạc
Tâm tâm đồng nhất
Nguyện nguyện tương giao
Sớm thành Phật đạo
Độ khắp chúng sanh.*

TRĂN TRỐI

*Ta chưa lúc về già
Mà buông lời trăn trối
Cái chết thì dễ đến
Khi thân này mất đi
Làm sao trăn trối kịp!*

*Người nhà ai có thấy
Hay chẳng thấy xác ta
Nhớ lời trăn trối này:
Quyết lòng không được khóc!*

*Chưa biết được rõ ràng
Ta đã đến Tây Phương
Hay mê mờ đâu đó
Tâm ta chưa được nhất
Dù niệm Phật bấy lâu
Vậy hãy mau niệm Phật
Như vậy bốn chín ngày;*

Nhà không được sát sinh;

Rượu thịt nên kiêng cũ;

Tụng đọc A mi đà

Hãy vì ta mà niệm

Chôn thân hay thiêu xác

Chẳng có vấn đề gì

Sau một ngày hãy liệm

Đừng khua trống đánh chiêng

Đừng tiêu tiền phúng viếng

Hết thầy để phóng sinh

Rồi in Kinh in kệ

Biếu lại người viếng thăm

Bảo vì ta mà niệm

Nam mô A Mi Đà

Nam mô A Mi Đà.

Mộ bia ta chỉ đặt

Ảnh Phật A Mi Đà

Chữ A mi đà Phật

Khắc dưới ảnh Ngài luôn.

*Tên ta không cần thiết
Nếu ra mộ có kêu
Thì : “A mi đà Phật”
Rằng: “A mi đà Phật”.*

*Nhớ ta thì niệm Phật
Chỉ riêng có cách này
Một đời không bê trễ
Hẹn đến ở Tây phương!*

***THƠ PHỤNG BỒ TÁT THÍCH TRÍ TỊNH VIÊN
TỊCH***

(28-2 giáp ngọ)

*Một đời không cô phụ
Tâm ý của Như lai
Hoằng truyền Tông Tịnh độ
Đời mạt Pháp ma cường.*

*Nghe tin Ngài viên tịch
Tâm khó nói thành lời
Mừng ngài về Cõi Phật
Lo bởi khó người thay!*

*Ngài mang dòng họ Thích
Con - Phật tử bấy lâu
Đồng kết duyên Tịnh độ
Ngài về trước, con - sau.*

*Sinh trong đời ngũ trược
Ngài **Trí** huệ thâm sâu
Thường trụ trong **Tịnh** hạnh
Trí Tịnh ấy là Ngài*

*Từ khi ngài dìu dắt
Chúng con Tín - Nguyễn - Hành
Ai người không rảnh rỗi
Thường “tu mót” mà hay*

*Thương chúng sanh đời mạt
Huệ cạn lại mỏng căn
Khó phân biệt Chánh tà
Ma điên cuồng phá hoại
(cũng khoác áo cà sa)
Gièm chê môn Tịnh độ
Muốn phá Tín - Nguyễn - Hành
Chủ trương xây Tịnh độ
Ở ngay cõi Tabà
Không cần về cõi Phật.
Dùng ngoa ngôn tà thuyết
Cắt xén hết lời Kinh
Kinh Mi đà Phật dạy:
“Nếu có chúng sinh nào
Khi nghe được điều này*

Thì hãy nên phát nguyện

Sinh về cõi nước kia!”

Hãy nhớ kỹ nhớ kỹ!

Tín – Nguyện và Trì danh

Như ba chân đỉnh trâm

Thiếu một thời không đặng

Ngàn đời xưa các Tổ

Cũng một ý này thôi

Nam mô A Mi Đà

Câu sinh An Lạc Quốc

Nay Ngài về cõi Phật

Sớm trở lại Tabà

Tuy mắt phàm không thấy

Ngài vẫn ở trong Tâm

Có gì đâu xa cách.

Sinh về nơi Cực lạc

Là sinh đến mười phương

Namô A Mi Đà

Namô A Mi Đà

Câu Ngài sen Thượng Phẩm!....

CÔNG PHU MƯỜI NIỆM

Đường về Cực lạc không xa

Khoảng trong mười niệm Mi đà mà thôi

Nói thì như thể nghe chơi

Công phu nhớ niệm thời thời đó nghe!

TRÍ

Kẻ trí tìm thoát ly sinh tử

Một phen này quyết tỉnh giấc mê

NHÃN

*Nhãn vì biết Ta - Người là Phật
Tham – sân - si nên đọa luân hồi.*

TÂM

*Nay mới biết Tâm này là Phật
Niệm Mi-đà thấy Tánh Bản Lai*

PHƯỚC

*Phước thế gian hưởng rồi cũng hết
Có chi bằng hồi hướng Tây Phương*

TÍN

*Tín Phật như có tay
Nhặt được nhiều trân bảo
Không Tín không được gì
Tự mình không thoát khổ.*

VỢ - CHỒNG

*Vợ chồng tay áp má kề
Nhắc nhau niệm Phật đồng về Tây Phương*

MẸ - CHA

*Mẹ cha muốn mãi sum vầy
Cùng nhau niệm Phật về Tây một nhà*

GẶP PHẬT

*Chưa giáp mặt mà như đã gặp
Bởi Tâm-Tâm đồng nguyện như nhau.
Thấy thế gian nhiều sự chẳng Tín
Tâm hẹp hòi đâu thể nạp dung*

*Thà nát thân mà nghe tiếng Phật
Hơn thông minh phản bác Phật Thừa**

*Đệ tử Phật nghe Kinh mà sợ
Hỏi sao rằng xứng hạnh xuất gia?*

**Mười phương ba đời Chư Phật đều có một mục đích duy nhất là giáo hóa chúng sinh làm Phật, gọi là nhất thừa, ví như Pháp niệm Phật thành Phật vậy. nhưng vì căn tánh không đồng, người tin kẻ ngờ nên các Ngài đành chỉ ra các Pháp khác mà có chia ra Nhị thừa (thanh văn, duyên giác) , để cho các vị ấy tu tiến dần, tuy nhiên là rất khó khăn, tiến ít thoái nhiều. Duy chỉ có Pháp môn niệm Phật Amida cầu sinh Cực lạc thì người vãng sinh đều lên ngôi vị bất thoái. Do đây là Pháp khó tin nên lắm kẻ gièm chê môn Tịnh độ hoặc cố tình giảng giải sai về Pháp môn hy hữu này.*

Nếu như có ai nghe được 48 đại nguyện của Phật A mi đà khi tu nhân mà sinh Tâm hoan hỷ thì người ấy đã có căn lành với Pháp niệm Phật rồi đấy.

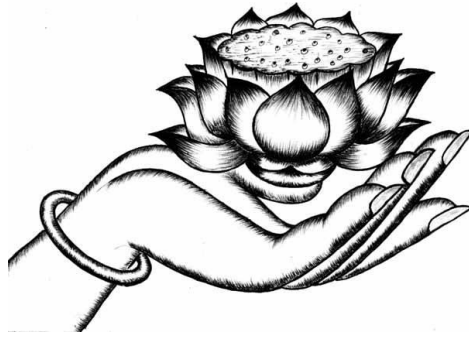
KẺ NGU

*Kẻ ngu quý chỗ biết mình ngu
Chọn Pháp môn dễ đi dễ đến
Đường Cực lạc rành rành trước mặt
Đáng từ bi chỉ lối đưa đường.*

*Thông minh phản biện thông minh ngộ
Tự hại mình hại cả chúng sinh....
Đi nẻo mộng mờ mờ mịt mịt
Hỏi về đâu? Chẳng biết về đâu!*

CHÂN LÝ

*Các Tổ đã vãng sinh
Cớ sao không học Tổ
Ngồi đây mà biện bác
Tội báng Phật , báng Tăng
Sao không ngó lại mình
Luân hồi chưa đoạn dứt?...
Giả như tôi thì sao?
Tôi học theo các Tổ!*

TỈNH GIÁC

*Chớ thấy gọi bằng Thầy
Nói gì ta cũng học
Ta trọng người như vậy
Như trọng nghiệp giáo viên*

*Người tu cần tỉnh giác
Chọn đường nào dễ đi
Chớ hỏi vị tu Thiên
Về Pháp môn Tịnh độ
Hãy nhớ Tín - Nguyện - Hành
Quyết là không thiếu một
Có tín tự tín tha
Bốn sự lời chân thật*

*Nguyện mình sinh nước ấy
Chỉ Cực lạc Tây phương
Niệm niệm A mi đà
Mỗi ngày không quên thiếu!
Chớ phân biệt Tàu-Ta
Mà mất đi đại lợi
“Tà sư thời mạt Pháp
Nhiều như cát sông Hằng”
(Kinh Lăng Nghiêm)*

*Người tu cần tinh ngộ
Học các Tổ là xong!*

BÀ GIÀ NÓI THIỀN

Hỏi bà lão ăn chay niệm Phật

- “Bà biết gì: **Tứ niệm xứ** không?”

Bà đáp rằng: “Già không hề biết

Hay chỗ nào chú nói già nghe!”

Tôi bảo bà: “Quán thân bất tịnh”

Bà điềm nhiên: “Lão biết lâu rồi

Lão biết rằng thân này bất tịnh

Niệm Phật chờ ngày bỏ nó đi”

Tôi tiếp lời: “Quán thọ là khổ”

Bà lão cười: “Lão thích gì đâu!”

- “Bà ơi bà, Tâm vô thường đấy

Tức tâm mình thay đổi sát-na”

Bà lão đáp: “Vì ta biết vậy

Mà trụ Tâm niệm niệm Mi-đà”

- “Thế - tôi hỏi- Pháp là vô ngã?”

- “Lão có còn phân biệt gì đâu

Hết thấy đều A mi đà Phật

Chẳng khác nhau, hỏi “Ngã” chỗ nào?”

- “Bà ơi bà... bà cho... con hỏi

Vậy...vậy còn “**Tứ đế** thì sao?”
- “Chú nói gì, già nghe lạ quá
Cái chữ này già chẳng biết chi?”
- “**Khổ đế** là nói muôn sự khổ,
Tập đế là chỉ rõ nguyên nhân
Còn **Diệt đế** : là cần diệt khổ
Đạo đế rằng : đường đến vô vi”
- “Chú nói chi mà nghe phức tạp
Nguyên nhân khổ già thấy lâu rồi
Già niệm Phật, già quên sự khổ
Gặp Miđà giải thoát chú ơi!
Mấy thứ Đế cho người non dạ
Còn già này biết đã từ lâu.”

Rồi bà lão đọc tôi câu kệ:

“Yêu thương hết cả
Chẳng trách một ai
Mi đà thường niệm
Vọng nhớ Tây Phương
Đường này giải thoát
Phật nhắc còn gì!”

Xin thường niệm: A mi đà Phật

*Tài cao học rộng làm chi
Chân thành niệm Phật có gì chẳng thông*

DẠY CON

*Là người học Phật
Thời con nên biết
Muôn sự khổ đau
Đều do mình tạo
Chớ vội trách người
Mà không tiêu nghiệp
Việc làm đời trước
Phải trả kiếp này
Nhân nào quả nấy
Chân thực chẳng sai!*

Mọi sự thế gian

*Không gì trường cửu
Đừng nên lo lắng
Tồn trí hao tâm.*

*Nếu gặp chuyện gì
Mau mau niệm Phật
Khi tâm an tịnh
Mọi việc sẽ thông.*

*Giữ tâm thanh tịnh
Chớ quá nói cười
Đừng mau nước mắt
Chẳng vội chê bai.*

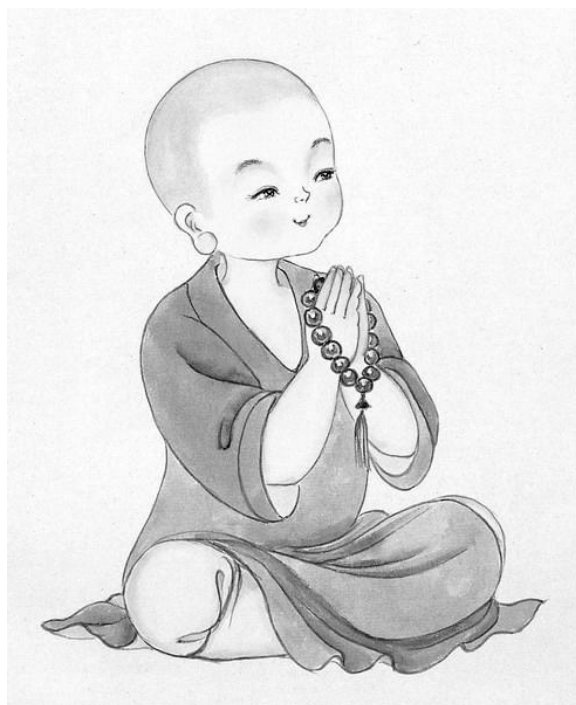
*Tùy duyên thí Pháp
Đệ nhất Pháp này
Khuyên người niệm Phật
Tịnh độ kết duyên.*

*Gia tài của bố
Để lại cho con*

Có bốn chữ này
A- MI- ĐÀ- PHẬT!

Điều ta vẫn giấu
Từ bấy lâu nay:
Con là con Phật
Nhà chốn Tây phương
Mau mau nguyện về
Cùng Cha sum họp.

Nay con đã lớn
Nhớ kỹ lời này!

NGƯỜI QUEN - LẠ

*Con biết mình lạc bước đã từ lâu
Nay chỉ muốn về bên Cha nương tựa
Dẫu biết là trần gian như cõi mộng
Mà sao con vẫn thấy khổ thật nhiều.*

*Đường tu hành ba năm vừa ngót
Nhìn cuộc đời cũng chẳng thấy vấn vương
Sự nhất tâm dẫu con chưa làm được
Nhưng mỗi khi - con đều nguyện quay về.*

*Con biết mình chướng cao nghiệp nặng
Thế nên con chẳng thể trách đời
Chỉ xót thương cho người thân cận
Mãi xoay vần tạo nghiệp đảo điên!*

*Mỗi một ngày thấy người quen thành lạ
Cũng mỗi ngày thấy kẻ lạ thành quen
Có những người con chưa từng gặp mặt
Chỉ biết là chung nguyện - thấy mà quen!*

*Con muốn trải tâm mình ra khắp cả
Ngặt vì mang nặng nghiệp gia đình
Vây phân nhiều lực bất tòng tâm
Khi Phật sự e lời nặng nhẹ.*

*Chẳng thể dứt vì con thơ bé
Phận làm cha nuôi lớn thành người
Nguyện con mình cũng nối nghiệp Như lai
Nhưng ít nhiều lời ngăn tiếng cản.*

*Người tu Tịnh ai cũng thường như thế
Được mấy ai duyên thuận phước lành
Nghiệp của mình giờ con không còn trách
Chỉ ngập tràn một nỗi xót thương thôi.*

*Con mong sớm về bên Cha nương cậy
Một ngày kia con trở lại Ta bà
Thân oai dũng đưa hết người quen-lạ
Thoát luân hồi cập bến Tây phương!*

CHẲNG PHẢI YÊU THƠ

*Viết những lời bằng cả tâm lòng tôi
Nhưng không phải yêu thơ mà viết
Bởi học Phật tôi tin lời chân thật
Đáng Như lai, tôi nhắn giúp lời.*

*Thấy phân nhiều người mê chưa chịu ngộ
Vẫn còn say đàn hát với văn thơ
Để làm sao dòng Pháp âm không lạc,
Nguyện độ người, tôi gửi Pháp vào thơ.*

*Có những mẹ, những già chưa tỏ rõ
Những vần thơ gõ cửa dễ đi vào.
Và người tu đâu phải là chai sạn
Càng ngộ nhiều càng cảm thấy yêu thương.*

*Tôi nhắn lời yêu thương cho tất cả
Mỗi khổ đau xin nhớ niệm Mi đà
Khi lâm chung nếu sợ mình đơn độc:
Niệm Mi đà xin nguyện đến Tây Phương.*

*Có thể rằng bạn sẽ chẳng tin tôi
Nhưng chắc thấy các già xưa vẫn vậy
Cầm chuỗi tràng mà an nhiên niệm Phật
Lúc ra đi tự tại biết nhòe nào!...*

CUỘC CHIẾN NÀO THÔI NGHỈ

*Có thể ngàn người khóc
Bởi một xác chiến tranh
Nhưng người ta cười rộ
Khi mẻ lưới cá đây.*

*Biển Đông là của ta
Nơi mà ta ăn thịt....
...rồi một ngày nào đó
Chúng cũng sẽ ăn ta...*

*Cuộc chiến nào dừng nghỉ
Khi cả nước ngập tràn
Dê quay và gà nướng...
Quán nhậu ngày nhiều thêm!*

*Ta có lúc kêu gào:
Nợ máu đền trả máu!
Cũng là giọt máu đào
Bò dê kia máu trắng???*

*Ai biết chuyện này chưa:
Rằng dê chết thành người
Người thành dê khi chết.
Cá cũng vậy mà thôi!*

*Chẳng dân nào vô tội
Chỉ không biết tội mình!
Nghiep sát sinh ăn thịt
Nợ mạng - đền mạng thôi!*

*Phật cũng đã dạy rồi
Chúng sinh vô lượng kiếp
Ăn nuốt trả mạng nhau
Cùng hổ tương báo thù.*

*Nay đã biết tội rồi
Ăn chay và niệm Phật
Dầu tội mình chẳng hết
Cũng về đến Tây Phương*

*Sẽ về đến Tây phương
Nơi bình yên muôn thuở
Tin sâu và nguyện thiết
Mà đời nghiệp vãng sanh.*

TỪ RƯỢU

*Bạn chuốc tôi chi chén rượu này
Đời là quán rượu lắm chén say
Cả bạn lẫn tôi nào ai tỉnh?
Thử lắng mà nghe : mõ tụng chiều...*

*Mõ tụng rằng “A mi đà Phật”
Mõ tụng rằng “Nhớ lắm Tây Phương”
Mõ tụng rằng: “Hỡi người chưa tỉnh
Bỏ chốn say ta hãy quay về!”*

TIÊN CHA VỀ CỰC LẠC TÂY PHƯƠNG

Đến lúc rồi cha cũng phải ra đi
Con viết trước dòng thơ tiễn biệt
Bởi lâm chung làm sao nói được
Trợ niệm cha lúc cấp nạn hiểm nguy.

Dẫu có bệnh, cha ơi đừng sợ!
Gắng nhiếp tâm niệm Phật Mi đà.
Nếu thấy chi ông bà cô bác
Quyết một lòng cha chớ đi theo!

Khi thấy mệt khó cất lên tiếng niệm
Hãy lắng nghe tiếng niệm của con
Nghe rành rõ đừng nên sao lãng
Rồi nhiếp tâm cha cứ niệm thâm!

Đã nhiều lần con nói cha nghe
Về Cực lạc là nơi vui sướng nhất
Bỏ thân này ta có thân bất hoại
Luyến lưu chi cái túi da này!

Nói điều này cha sẽ thấy an tâm
Về Tây Phương chẳng có chi xa lạ
Là ông bà, bạn bè cha đời trước
Gặp lại nhau sẽ rất đôi vui mừng!

Con ở lại không quên tu niệm
Cũng nhắc khuyên con cháu trong nhà
Siêng niệm Phật, tin sâu phát nguyện
Rồi lần lần, bển hẹn Tây Phương!

CUỘC CHIA LY KHÔNG NƯỚC MẮT

Tôi thấy nhiều những cuộc chia ly
Mà trong đó không ai rơi lệ
Người chưa đi nhưng đèn nhang đã tỏ
Tôn ảnh Ngài giáo chủ Tây Phương.

Mấy ngày rồi người bệnh nằm đây
Không chữa khỏi, thuốc thôi không cần nữa
Vây xung quanh là người thân kẻ lạ
Cùng cất cao tiếng niệm Phật Mi đà.

Mắt người bệnh ngược nhìn Tôn ảnh
Miệng gượng cười cũng gắng niệm theo
Người chờ chết hay chờ Phật đến?
Chẳng thấy gì một chút khổ đau!

Đây những vị Bồ tát áo lam
Ngày rồi đêm thay phiên trợ niệm
Chẳng thân quen nhưng cùng chung chí nguyện
Tiến lên đường kẻ trước - người sau...

Người hấp hối phút giây nguy cấp
Mắt nhắm nghiền - thân tứ đại phân ly
Miệng vẫn gắng niệm dồn theo hơi thở
Phút tiến đưa, đại chúng nhiếp tâm cùng.

Rồi cuối cùng... một tiếng thở ra...
Trong tiếng niệm... người trưởng ban nhắc nhở:
“Hồi hương linh, nay xác thân đã bỏ
Hãy nhiếp tâm mà niệm Mi đà!”

Đại chúng cùng niệm Phật tám giờ thêm
Rồi cũng đến phút giây hồi hộp nhất
Người trưởng ban xem lần trên người mất
Chợt mừng vui thấy hơi nóng đỉnh đầu!!!

Rộn tiếng cười lẫn tiếng vỗ tay
Người may mắn đã về nơi cõi Phật!
Buổi chia ly giờ càng thêm náo nức
Thấy mà cười, sao chẳng giống đám tang!

Rồi một ngày... tôi ước mẹ cha tôi
Ngày ra đi không có ai rơi lệ
Câu Phật hiệu ngày đêm không ngơi trệ.
Tiễn người đi trong vui sướng ngập tràn.

NHẮC NGƯỜI NHÀ.

*Muốn ở mãi bên nhau
Thì thường niệm Mi đà
Đồng sinh An lạc quốc
Vô lượng kiếp an vui!*

*Chớ đừng nhớ về nhau
Mà luân hồi sáu nẻo
Khổ đau không tả xiết
Rồi cũng chẳng gặp nhau!*

*Chẳng tinh tấn tu hành
Là cam tâm đọa lạc
Đường tu thời đâu dễ
Sa chân lỡ muôn đời!*

*Đã bước vào đường tu
Là từng giờ từng khắc
Luôn thúc liễm tâm mình
Đừng để cho lung lạc!*

*Giáo lý thời nên hiểu
Kinh Phật chẳng đọc suông
Tư duy và trăn trở
Ngộ chẳng cũng tự mình!*

*Tu chẳng phải cho mình
Mà cho người chưa ngộ
Niệm Phật thời cũng thế
Cho kẻ chẳng tín tâm!*

*Chẳng tin tâm thì nhiều
Như bà con ta đó
Mình niệm giùm cho họ
Nghĩ cũng thấy an vui.*

*Việc sinh tử một đời
Chớ cho chưa cần thiết
Mạng người trong hơi thở
Vô thường đến chẳng hay!*

*Niệm Phật thì đâu khó
Cũng chẳng tốn thời gian
Đi đứng hay nằm ngồi
Đều dụng công tu niệm.*

*Cứ trông sẵn cho mình
Đài sen nơi Cực lạc
Lâm chung thời sẽ thấy
Tam Thánh đón mừng vui!*

LỜI PHÁT, Ý TỔ

**Thời kỳ mạt pháp,
ức ức tu hành,
khó ai đắc Đạo.
Duy chỉ nương nhờ
Pháp môn niệm Phật,
mà được độ thoát.**

(Kinh Đại tập)

**Nếu có thiện nam, hay thiện nữ nào, được nghe nói đến Phật A MI ĐÀ, chấp trì danh hiệu, hoặc là một ngày, hoặc là hai ngày, hoặc là ba ngày, cho đến bảy ngày, nhất tâm không loạn. Đến lúc lâm chung, Phật A MI ĐÀ, cùng Chư Thánh chúng, hiện ra trước mặt. Người này mạng chung, tâm không điên đảo, liền đắc vãng sanh, về nơi cõi nước Phật A MI ĐÀ.
Nếu chúng sanh nào, nghe được lời này, thì nên phát nguyện: sinh cõi nước kia.**

(Kinh A MI ĐÀ)

“Niệm Phật là vua trong các Pháp môn”

(Bồ tát Văn Thù)

**Như Lai sở dĩ hưng xuất thế
Duy thuyết Mi đà bốn nguyện hải**

(Tổ sư Thiện Đạo- Nhị tổ Tịnh độ)

(Thích nghĩa: Phật vốn xuất hiện ở thế gian là vì muốn nói bốn mươi tám nguyện của Phật AMI ĐÀ, bốn mươi tám nguyện ấy gồm thâu trong một nguyện thứ mười tám: nguyện tiếp dẫn chúng sanh TÍN, NGUYỆN, TRÌ NIỆM danh hiệu A MI ĐÀ PHẬT)

**Vãng sanh cùng chẳng
đều do TÍN, NGUYỆN
Phẩm cao hay thấp
sâu cạn hành trì**

(Tổ sư Ngẫu Ích- Cửu tổ Tịnh độ)

*Trộm thấy đời nay
Trong hàng Tăng, tục
Kiến giải không đồng,
Người thích chuyên tu
Kẻ ưa tạp hạnh
Xin nhắc như vậy:
Nếu chuyên niệm Phật*

*Mười tu mười đắc.
Còn như tạp hạnh
Nếu chẳng chí tâm
Trong cả ngàn người
Khó mong được một.
Nên suy xét kỹ!
Nên suy xét kỹ!*

(Tổ sư Thiện Đạo - Nhị tổ Tịnh độ)

